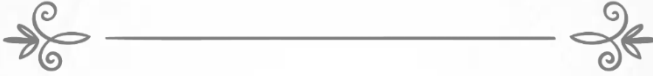

ইছলামী দৃষ্টিকোণত

আওলিয়া ও পূণ্যবান লোক সকলৰ অছীলা গ্রহণ

حكم التوسل بالأولياء والصالحين

[অসমীয়া – Assamese – آسامي]

স্বাইখ আব্দুল আজীজ বিন আব্দুল্লাহ বিন বাজ

۞

অনুবাদ

ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদি আৰব

তস্বাৰধায়ক

দাৰুত তৌহীদ লিভালিফ ওৱাত তাৰ্জামাহ

[বলোগড়া, নিজ খাৰুপেটীয়া, দৰং অসম]

حكم التوسل بالأولياء والصالحين

سماحة الشيخ: عبد العزيز بن عبد الله بن باز رحمه الله

ترجمة: رفيق الاسلام بن حبيب الرحمن

تحت إشراف:

دار التوحيد للتأليف والترجمة

দাৰুত তৌহীদ লিভালিফ ওৱাত তাৰ্জামাহ

(বলোগড়া, নিজ খাৰুপেটীয়া, দৰং অসম)

গ্ৰন্থস্বত্ব অনুবাদক কতৃক সংৰক্ষিত

কিতাপৰ নাম: ইছলামী দৃষ্টিকোণত অলী আওলিয়া

সকলৰ অছীলা গ্ৰহণ

লিখক: শ্বাইখ আব্দুল আজীজ বিন আব্দুল্লাহ ইবনে বাজ

অনুবাদক: ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান

প্ৰকাশক:

প্ৰথম প্ৰকাশ:

কম্পোজ: দাৰুত তৌহীদ লিভালিফ ওৱাত তাৰ্জামাহ

(বলোগড়া, নিজ খাৰুপেটীয়া, দৰং অসম)

ইছলামী দৃষ্টিকোণত

অলী আওলিয়া সকলৰ অছীলা গ্রহণ

الحمد لله والصلاة والسلام على من لا نبي بعده : أما بعد

সকলো প্ৰশংসা মহান ৰাৰুুল আলামীন আল্লাহৰ বাবে চালাত ও ছালাম নিবেদন কৰিছো আমাৰ সৰ্বশেষ নবী মুহাম্মদ চালাল্লাহু আলাইহি ওৰা ছালাম আৰু তেওঁৰ সকলো ছাহাবীসকলৰ প্ৰতি।

বৰ্তমান সময়ত আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ ইছলাম সম্পৰ্কে যথাযথ জ্ঞান নথকাৰ কাৰণে বা ইছলাম সম্পৰ্কে উদাসীনতাৰ কাৰণে ইছলাম ধৰ্মৰ নামত বহুতো অনাচাৰ, কুসংস্কৃতি, শ্বিক্ৰ ও বিদআত প্ৰচলিত হৈছে ও প্ৰচলন ঘটাইছে। ইয়াৰ মাজত এটা হল, অলী আওলিয়া সকলৰ অছীলা লৈ দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰা, সিহঁতৰ ওচৰত সাহায্য বিচৰা, সিহঁত ভাল-বেয়া কিবা কৰিব পাৰে বুলি বিশ্বাস কৰা, সিহঁতৰ সন্তুষ্টি অৰ্জনৰ মাধ্যমত আল্লাহৰ ৰহমত লাভ কৰা যাব বুলি বিশ্বাস কৰা । এই উদ্দেশ্যে সিহঁতৰ কবৰ জিয়াৰত কৰা, সিহঁতৰ কবৰ তোৱাফ কৰা, কবৰত ওৰছ উৎসৱ আয়োজন কৰা ইত্যাদি। বহুতো মুছলমান এইবোৰ কাম এই ধাৰনাৰ ভিত্তিত কৰে যে, এই কবৰত শুই থকা অলী আওলিয়া সকল আমাৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট হলে আল্লাহৰ ৰহমত লাভ কৰা যাব। অথবা সিহঁতক অছীলা বা মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে আল্লাহ আমাৰ ওপৰত সন্তুষ্ট হব। সিহঁতক অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিবলৈ গৈ তেওঁলোকে সিহঁতৰ মাধ্যমত বা সিহঁতৰ নামত আল্লাহৰ ওচৰত বিপদৰ পৰা মুক্তি কামনা কৰে । আকৌ বহুতে প্ৰত্যক্ষ ভাৱে সিহঁতৰ ওচৰতেই নিজৰ প্ৰয়োজন ও অভাৱ পূৰণৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰে বিপদৰ পৰা উদ্ধাৰ কামনা কৰে তেওঁলোকে ভাৱে এই ধৰণৰ

অছিলৱা গ্ৰহণ কৰাত ইছলামত নিষেধাঙ্গতা নাই বৰং এওঁলোকৰ অধিকাংশই ভাৱে যে এই ধৰনৰ অছিলৱা গ্ৰহণ কৰা ইছলামত এটা ভাল কাম৷

কিন্তু আচলতে অছিলৱা গ্ৰহণ কৰা কি? ইয়াৰ বৈধতা কিমান?

পুস্তিকাটোত এই বিষয়টো লৈ আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হব ইন শ্বা আল্লাহ।

আচলতে অছিলৱা হল , আল্লাহ তাআলাৰ আনুগত্য আৰু ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছল্লামৰ অনুসৰণৰ মাধ্যমত সংকৰ্ম কৰা আৰু নিষিদ্ধ ও হাৰাম কথা-কৰ্মৰ পৰা আৰ্হঁৰত থকা। আৰু নেক আমল সম্পাদন কৰাৰ মাধ্যমত আল্লাহৰ নৈকট্য অৰ্জন কৰা হল আচল অছিলৱা। ইয়াৰ বাহিৰে আল্লাহৰ সুন্দৰ নামসমূহ ও গুণাৱলীৰ মাধ্যমত অছিলৱা গ্ৰহণৰ কথা আল্লাহ তাআলা নিজেই কৈছে।

কিন্তু মৃত অলী আওলিয়া সকলৰ কবৰৰ ওচৰত যোৱা, কবৰ তৱাফ কৰা, কবৰ-মাজাৰত মান্নত কৰা , কবৰত শুই থকা ব্যক্তিৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰা, তাৰ ওচৰত নিজৰ অভাৱ অভিযোগৰ কথা কোৱা ইত্যাদি কামৰ মাধ্যমত অছিলৱা গ্ৰহণ কেৱল নিষিদ্ধই নহয় বৰং এইবোৰ শ্বিৰ্ক ও কুফৰী। এইবোৰত কোনবাই লিপ্ত হলে তাৰ ঈমান নষ্ট হৈ যায়।
নাউজুবিল্লাহ!

এইটো আছিল মৃত অলী আওলিয়া সকলৰ অছিলৱা গ্ৰহণ সম্পৰ্কে আকৌ বহুতে জীৱিত ব্যক্তি সকলৰ মাধ্যমত নাজায়েয অছিলৱা গ্ৰহণ কৰি থাকে। সিহঁতৰ ক্ষেত্ৰত সীমালঙ্ঘন কৰি থাকে। যেনে গৰু , ছাগলী, হাঁহ কুকুৰা জবেহ কৰাৰ সময়ত কয়: আমাৰ পীৰ ছাহাবৰ নামত বা আমাৰ বাবাৰ নামত জবেহ কৰিলো অথবা নিজৰ পীৰ বা পীৰৰ পশ্চালৰ লোক সকলৰ সন্মানৰ বাবে ছাজদা কৰো এইবোৰ সকলো শ্বিৰ্ক আৰু শ্বিৰ্কে আকবৰ বা ডাঙৰ শ্বিৰ্ক। বহুতে নিজৰ জীৱিত পীৰ ফকীৰ সকল সম্পৰ্কে ধাৰনা ৰাখে যে, আল্লাহ তাআলাৰ লগত তাৰ বিশেষ যোগাযোগ বা সম্পৰ্ক আছেসেয়ে তেওঁৰ মাধ্যমত আল্লাহক পোৱা যাব, এইটোও শ্বিৰ্ক।

সিহঁত এসময়ত লাভ উজ্জ্বা প্ৰভূতি দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰিছিল, সিহঁত কিন্তু এই বিশ্বাস পোষণ কৰা নাছিল যে এইবোৰ সিহঁতৰ প্ৰভু বা সৃষ্টিকৰ্তা। বৰং সিহঁত বিশ্বাস পোষণ কৰিছিল যে এইবোৰৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা নিবেদনৰ মাধ্যমত বা এওঁলোকক অৰ্ছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰি সিহঁত আল্লাহৰ নৈকট্য অৰ্জন কৰিব। সিহঁতে এইটোও বিশ্বাস কৰা নাছিল যে, এই সকল দেৱ-দেৱীয়ে বৰষুন প্ৰদান কৰে বা জীৱিকা দান কৰে সিহঁত কৈছিল:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى. (الزمر : 3)

আমি এওঁলোকৰ ইবাদত এই বাবে কৰো যে সিহঁত আমাক আল্লাহৰ নৈকট্য লাভ কৰাই দিব। (ছূৰা যুমাৰ, আয়াত ৩)

সিহঁত এই বিষয়ে আৰু কৈছে:

هُؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ . (يونس : 18)

এওঁলোক আমাৰ বাবে আল্লাহৰ ওচৰত ছুপাৰিছ কৰিব (ছূৰা ইউনূছ, আয়াত ১৮)

বুজা গল সিহঁত এই অৰ্ছীলা গ্ৰহণৰ বাবেই শ্বিৰ্কত লিপ্ত হৈ পৰিল। আৰু এই শ্বিৰ্কৰ বিৰুদ্ধে তাওহীদৰ দাওৱাতৰ বাবেই আল্লাহ তাআলা ৰাছুল সকলক যুগে যুগে প্ৰেৰন কৰিছিল প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ত। এই সকল দেৱ-দেৱীৰ ওচৰত যেনেকৈ প্ৰাৰ্থনামূলক দুআ কৰাশ্বিৰ্ক তেনেকৈ সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰি দুআ কৰাও শ্বিৰ্ক।

আল্লাহ তাআলা কৈছে:

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِيلًا.
(الإسراء : 56)

কোৱা, সিহঁতক মাতা, আল্লাহৰ বাহিৰে তোমালোক সিহঁতক (উপাস্য) বুলি ভৱা। সিহঁত তোমালোকৰ দুঃখদুৰ্দশা দূৰ কৰাৰ ও পৰিবৰ্তন কৰাৰো ক্ষমতা নাৰাখে। (ছূৰা ইছৰা, আয়াত ৫৬)

আল্লাহ তাআলা আৰু কৈছে:

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ (22) وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. (سبأ : 22-23)

কোৱা, তোমালোক আল্লাহৰ বাহিৰে সিহঁতক ইলাহ বুলি ভাবিছিল। সিহঁতক আহ্বান কৰা। সিহঁত আকাশ সমূহ আৰু পৃথিৱীৰ মাজৰ অণু পৰিমাণ কোনো বস্তুৰ মালিক নহয়। আৰু এই দুয়োৰ মাজত সিহঁতৰ কোনো অংশীদাৰিত্ব নাই আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা কোনেও তাৰ সাহায্যকাৰীও নহয়। আৰু আল্লাহে যাক অনুমতি দিব তাৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰত কোনো ছুপাৰিছ কোনো কামত নাহে (ছুৰা ছাব্বা, আয়াত ২২-২৩)

এইবোৰ আয়াতত আল্লাহ ৰাৰ্কুল আলামীনে কৈছে : আল্লাহ ব্যতীত সিহঁতক আহ্বান কৰা হয়, সিহঁতৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰা হয় সিহঁত অনু পৰিমাণ বস্তুও সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে সিহঁত কোনো সৃষ্টি জীৱৰ সামান্য কল্যাণ কৰাৰো ক্ষমতা নাৰাখে। সিহঁত আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনাকাৰীক কোনো আশ্ৰয় দিয়াৰো সামৰ্থ নাৰাখে।

নবী কৰীম ছাল্লাল্লাহু আলাইহি ওৱা ছাল্লাম কবৰক মছজিদ বনাবলৈ নিষেধ কৰিছে। কবৰৰ ওচৰত নামাজ পঢ়িবলৈ নিষেধ কৰিছে। কবৰক ছাজদা কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে। তেখেত মৃত্যুৰ সময়তো কৈছে

আল্লাহ তাআলা ইহুদী ও খৃষ্টান সকলৰ ওপৰত অভিসম্পাত কৰক। সিহঁত নবী সকলৰ কবৰক ইবাদতৰ স্থান হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছে। আৰু ইবাদত-বন্দেগীৰ দ্বাৰা কবৰক সন্মান কৰা হ'ল স্বিকৃত লিঙ্গ হোৱাৰ এটা পথ। এনেকৈ কবৰক পূজা কৰাৰ মাধ্যমে মানুহ মূৰ্তি পূজাৰ ফালে ধাবিত হয়।

ওমৰ ৰাঃ দুআৰ বাবে আৰ্বাছ (ৰাঃ)ক অছিল। হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল এই বিষয়টো লৈ বহুতে মৃত ব্যক্তিৰ অছিল। গ্ৰহণ কৰাৰ বৈধতা প্ৰমান

কৰাৰ প্ৰয়াস কৰে। কিন্তু ওমৰ (ৰাঃ) আক্বাছ (ৰাঃ)ৰ দুআক অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল তেওঁৰ ব্যক্তিস্বক নহয়। আৰু আক্বাছ (ৰাঃ) তেতিয়া জীৱিত আছিল। যিকোনো জীৱিত ব্যক্তিৰ দুআক অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰা যায়। ওমৰ (ৰাঃ)এ সেইটোৱেই কৰিছিল তেখেতে কৈছিল, নবী কাৰীম চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম জীৱিত থকা অৱস্থাত আমি তেখেতৰ অছীলাৰে দুআ কৰিছোঁ। এতিয়া যিহেতু তেখেত নাই সেয়ে আমি তেখেতৰ খুৰা আক্বাছক দুআ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলো। ওমৰ (ৰাঃ)ৰ এই বক্তব্য স্পষ্ট কৰে যে, তেওঁ কোনো মৃত ব্যক্তিক দুআৰ সময়ত অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰা বৈধ বুলি ভৱা নাছিল। নবীকো নহয়।

বিষয়টো এনেকুৱা, যেনে আমি কোনো সৎ-পূণ্যবান ব্যক্তিক কওঁ যে, আমাৰ বাবে দুআ কৰিব। কোনো আলিম বা বুয়ুৰ্গ ব্যক্তিৰ মাধ্যমত আমালোক নিজৰ বাবে দুআ কৰাই থাকোঁ। এটোও এক ধৰণৰ অছীলা গ্ৰহণ। এইটো বৈধ। কিন্তু কোনো বুয়ুৰ্গ ব্যক্তি মৃত্যু হৈ যোৱাৰ পিছত তাক অছীলা বনাই দুআ কৰা, দুআৰ সময়ত তাৰ বুহৰ প্ৰতি মনোনিবেশ কৰা (যেনে বহুতে কয় মই মোৰ পীৰৰ ফালে মুতাওৱাজুহ হলোঁ), তাৰ পৰা ফয়েজ-বৰকত লাভৰ ধাৰনা কৰা, এইবোৰ নিষিদ্ধ ও শ্বিৰ্ক। মৃত ব্যক্তি যিমনেই মৰ্যাদাবান বুয়ুৰ্গ নহওক কিয় সি কাৰো উপকাৰ-অপকাৰ কৰাৰ ক্ষমতা নাৰাখে। যেতিয়া সি মৃত্যুৰ পিছত নিজৰ বাবে ভাল বেয়া একো কৰিব নোৱাৰে, তেতিয়া আনৰ বাবে কিবা কৰিব পাৰিব বুলি প্ৰশ্নই নুঠে সি কাৰো দুআ কবুলৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ ভূমিকা নাৰাখে। কাৰোবাক উপকাৰ কৰাৰ বা বিপদৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰাৰ ক্ষমতা তাৰ নাই।

নবী কাৰীম চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম স্পষ্টভাৱে কৈছে: মৃত ব্যক্তি নিজৰ কোনো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে। তেখেতে কৈছে :

إذا مات الإنسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له . رواه مسلم

মানুহ যেতিয়া মৃত্যুবৰণ কৰে তেতিয়া তাৰ সকলো আমল বন্ধ হৈ যায় কিন্তু তিনিটা কামৰ ফল সি পাই থাকে।

১. ছদকায়ে জাৰিয়াহ (এনেকুৱা দান যাৰ দ্বাৰা মানুহে অব্যাহতভাৱে উপকৃত হৈ থাকে) ২. মানুহৰ বাবে উপকাৰী হোৱা স্তান (বিদ্যা) ৩. সৎ স্তান যি তাৰ বাবে দুআ কৰে। (মুছলিম)

হাদীছটোৰ দ্বাৰা স্পষ্টভাৱে বুজা গল মৃত ব্যক্তিয়ে জীৱিত ব্যক্তিসকলৰ দুআ, ঋমা প্ৰাৰ্থনাৰ ফলত উপকাৰ পাব পাৰে। কিন্তু জীৱিত ব্যক্তিসকল মৃতসকলৰ পৰা এনেকুৱা একোৱে আশা কৰিব নোৱাৰে।

যেতিয়া হাদীছৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত হল যে, কোনো আদম স্তান যেতিয়া মৃত্যুবৰণ কৰে তেতিয়া তাৰ সকলো আমল বন্ধ হৈ যায়। তাৰ আমলেৰে সি কোনো উপকাৰ লাভ কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে আমি কেনেকৈ বিশ্বাস কৰোঁ যে, অমুক ব্যক্তি কবৰত জীৱিত আছে? তাৰ লগত আমাৰ যোগাযোগ হয়? তেওঁ আমাৰ উপকাৰ কৰিব পাৰে? আমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে আৰু আল্লাহৰ ওচৰত আমাৰ বাবে ছুপাৰিছ কৰে? এইবোৰ সকলো অন্ধবিশ্বাস এইবোৰ যে স্বিৰ্ক তাত কোনো সন্দেহ নাই।

মৃত ব্যক্তিয়ে যে কবৰত একো শুনিব নোৱাৰে, কোনোৱে সিহঁতক একো শুনাব নোৱাৰে এই কথাটো আল্লাহ ৰাব্বুল আলামীন আল কোৰআনত বৰ্ণনা কৰিছে। তেওঁ নবী চালাল্লা-হু আলাইহি অছালামক সম্বোধন কৰি কৈছে:

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ. (النمل : 80)

নিশ্চয় তুমি মৃতক শুনাব নোৱাৰিব, আৰু তুমি কলা ব্যক্তিক আহবান শুনাব নোৱাৰিব। (ছুৰা নামল, আয়াত ৮০)

যেতিয়া নবী কৰীম চালাল্লা-হু আলাইহি অছালাম কোনো মৃতক একো শুনাব নোৱাৰে, তেতিয়াহলে সাধাৰণ মানুহে কেনেকৈ এই অসাধ্য সাধন কৰিব পাৰে? গতিকে আমি মৃতসকলৰ কবৰত গৈ যিবোৰ কওঁ, যিবোৰ

প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ সেইবোৰ সিহঁতে একোৱে শুনিব নোৱাৰে । যেতিয়া সিহঁতে শুনিবই নোৱাৰে, তেতিয়া সিহঁতে প্ৰাৰ্থনাকাৰীৰ প্ৰাৰ্থনা কেনেকৈ কবুল কৰিব? কেনেকৈ সিহঁতৰ প্ৰয়োজন-আকাংখা পূৰণ কৰিব?

আল্লাহ তাআলা ব্যতীত যিবোৰৰ উপাসনা কৰা হয় , সেই সকলো বাতিল। আল্লাহ তাআলা কৈছে:

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
الظَّالِمِينَ (106) وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ
فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (107)
(يونس)

আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে এনে কাৰোবাক নামাতিবা, যিয়ে তোমাৰ একো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু তোমাৰ একো ক্ষতিও কৰিব নোৱাৰে। এতেকে তুমি যদি (এনে) কৰা, তেন্তে নিশ্চয় তুমি অন্যায্যকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হবা। আৰু আল্লাহে যদি তোমাৰ কোনো ক্ষতি কৰিব বিছাৰে , তেন্তে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই সেইটো দূৰ কৰিবলৈ। আৰু তেওঁ যদি তোমাৰ কল্যাণ বিচাৰে, তেন্তে তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ প্ৰতিৰোধকাৰী কোনো নাই। তেওঁ তাৰ বান্দাসকলক যাক ইচ্ছা তাকেই সেইটো দান কৰে। আৰু তেওঁ পৰম ক্ষমাশীল, অতি দয়ালু (ছুৰা ইউনূছ, আয়াত ১০৬-১০৭)

এই আয়াতে স্পষ্ট কৰে যে আল্লাহ ব্যতীত যিহঁতক মাতা হয়, যিহঁতৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰা হয় সেই সকলোবোৰ বাতিল। আৰু স্পষ্ট হল যে এইবোৰ কোৰো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে বা ক্ষতি সাধন কৰিবও নোৱাৰে

যেতিয়া সিহঁত সকলোৱে বাতিল, সিহঁতৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যেতিয়া কোনো উপকাৰ নহয় তেতিয়াহলে কিয় সিহঁতৰ স্মৰণাপন্ন হব? কিয় সিহঁতক অছিল্লা ৰূপে গ্ৰহণ কৰা হব? কিয় সিহঁতৰ কবৰত গৈ দুআ কৰা হব?

বহুতো বিদ্বান লোকক কওঁতে শুনা যায় যে , অমুক অলীৰ মাজাৰ মিয়াৰত কৰিবলৈ গৈছিলো। তাত গৈ এই দুআ কৰিছিমোঁদুআ কবুল হৈছে

যি মাগিছিলো সেইটো পাইছো ইত্যাদি। এই ধৰনৰ কথা -বাব্তা আলাহ তাআলাৰ প্ৰতি মিথ্যাৰোপৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

হয়, হব পাৰে অলী আওলিয়াসকলৰ মাজাৰত গৈ কিবা বিচাৰিলে সেয়া যে অৰ্জন নহব এইটো নুই কৰিব নোৱাৰি এতেকে অৰ্জন হলে সেইটো দুটা কাৰণে হব পাৰে:

এক. অলীৰ মাজাৰত গৈ যি বিচৰা হৈছে সেইটো পূৰণ কৰা কোনো সৃষ্টিজীৱৰ পক্ষে সম্ভৱ হবও পাৰে অথবা নহবও পাৰে । যদি সম্ভৱ হয়, তেনেহলে হব পাৰে চয়তানে প্ৰাৰ্থীত বিষয়সমূহ অৰ্জন কৰাই দিছে। যাতে শ্বিৰ্কৰ প্ৰতি আসক্তি সৃষ্টি হয়। যি বিছাৰিছে , চয়তানে সেইবোৰেই তাক প্ৰদান কৰিছে। কিয়নো যি সমূহ ঠাইত আলাহ তাআলা ব্যতীত আনৰ ইবাদত কৰা হয় সেই সমূহ ঠাইত চয়তান বিচৰণ কৰে যেতিয়া চয়তানে কোনো ব্যক্তিক কবৰ পূজা কৰি থকা দেখে , তেতিয়া সি তাক সাহায্য কৰে। যেনেকৈ সি সাহায্য কৰে মূৰ্ত্তীপূজাৰী সকলক। সি সিহঁতৰ এই ধৰণৰ সকলো শ্বিৰ্কী কৰ্মবোৰ সিহঁতৰ ওচৰত সৌন্দৰ্য কৰি উপস্থাপন কৰে বুলি আলাহ তাআলায় কোৰআনৰ বহু ঠাইত উল্লেখ কৰিছে।

ঠিক এনেকৈ চয়তানে গণক ও জোতিষিসকলকো সাহায্য কৰে সিহঁতৰ কাজ-কৰ্মত। সেয়ে কেতিয়াবা এইবোৰ গণকসকলৰ কথা ও ভৱিষ্যতবাণী সত্যত পৰিণত হোৱা দেখা যায়।

এনেকৈ চয়তান মানুহৰ আকৃতি ধাৰণ কৰি বিপদগ্ৰস্ত মানুহক কয় অমুক মাজাৰত যোৱা, তেন্তে কাম হব। পিছত সি যেতিয়া মাজাৰত যায় তেতিয়া চয়তান মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰি তাৰ সাহায্য কৰিবলৈ আওঁৱাই আহে । ফলত বিপদগ্ৰস্ত মানুহজন ধাৰণা কৰে মাজাৰত শুই থকা অলীয়ে তাক সাহায্য কৰিছে। এনেকৈ চয়তান মানৱ সমাজত শ্বিৰ্কৰ প্ৰচলন ঘটাইছে আৰু শ্বিৰ্কৰ প্ৰসাৰ কৰি আছে।

দুই. আৰু যদি প্ৰাৰ্থিত বিষয়টো এনে হয় যিটো পূৰণ কৰা কেৱল আল্লাহ তাআলাৰ পক্ষেই সম্ভৱ, তেনেহলে বুজিব লাগিব যে এই বিষয়টো অৰ্জনৰ কথা তাকদীৰত (ভাগ্যত) আগতেই লিখা হৈছিল। কবৰত শুই থকা ব্যক্তিৰ বৰকতত এইটো অৰ্জন হোৱা নাই।

গতিকে সকলো বিবেকসম্পন্ন মানুহে বুজিব লাগিব যে মাজাৰত গৈ দুআ কৰিলে কবুল হয় বুলি বিশ্বাস কৰা সকলো ক্ষেত্ৰতেই কুসংস্কাৰ। কোনোবাই যদি মাজাৰত গৈ দুআ প্ৰাৰ্থনা কৰে, মাজাৰ পূজা কৰি মানুহৰ পৰা ফিৰিস্তাত পৰিণত হয় তেনেহলেও বিশ্বাস কৰা ঠিক নহব যে, এইটো মাজাৰত শুই থকা অলীৰ কাৰণে হৈছে। ইয়াৰ নামেই হৈছে ঈমান। ইয়াৰ নামেই হৈছে নিৰ্ভেজাল তাওহীদ। তাওহীদৰ বিশ্বাস যদি শ্বিৰ্কমিশ্ৰিত হয়, কু সংস্কৰযুক্ত হয় তেনেহলে ব্যক্তিৰ মুক্তি নাই।

কাল্পনিক কাৰামত

বহুত মানুহেই মু'জিয়া আৰু কাৰামতৰ পাৰ্থক্য নাজানে। মু'জিয়া আৰু কাৰামত কি সেয়া নুবুজে। মু'জিয়া হ'ল এনে অলৌকিক বিষয় যি টো নবীসকলৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ পায়। আৰু কাৰামত হ'ল এনে অলৌকিক বিষয় যিটো আল্লাহ তাআলা ৰ প্ৰিয় বান্দা সকলৰ পৰা প্ৰকাশ পায়। মু 'জিয়া প্ৰকাশৰ চৰ্ত হ'ল নবী বা ৰাছুল হোৱা। আৰু কাৰামত প্ৰকাশৰ চৰ্ত হ'ল পূণ্যবান ও মুত্তাকী হোৱা। এতেকে যদি কোনো বিদআতী পীৰ-ফকিৰ বা শ্বিৰ্কত লিপ্ত ব্যক্তিসকলৰ পৰা অলৌকিক কিবা এটা প্ৰকাশ পায় তেন্তে সেইটো মু'জিয়াও নহয়, কাৰামতো নহয়। সেইটো হ'ল দাজ্জালী ধোক-বাজি বা প্ৰতাৰণা।

বহুতো নিৰ্বোধ মানুহে ধাৰনা কৰে যে মু'জিয়া বা কাৰামত, সাধনা বা চেষ্টা-প্ৰচেষ্টা কৰি অৰ্জন কৰা যায়। বা মানু হে ইচ্ছা কৰিলেই সেইটো কৰিব পাৰে। সেয়ে এই অস্ত লোকসকলে ধাৰনা কৰে অলী আউলিয়াসকল ইচ্ছা কৰিলেই কাৰামতৰ মাধ্যমত বহু কিছু ঘটাব পাৰে, বিপদৰ পৰা মানুহক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে। কিন্তু আচল কথা হল, কাৰামত কোনো

ব্যক্তিৰ ইচ্ছাধীন নহয়। এইটো একমাত্ৰ আল্লাহৰ ইচ্ছাধীন। মানুহে ইচ্ছা কৰিলে কেতিয়াও কাৰামত সংঘটিত কৰাব নোৱাৰে, সি যিমানেই ডাঙৰ অলী বা পীৰ নহওক কিয়।

এই কথা কোনো বিবেক সম্পন্ন মানুহেই বিশ্বাস নকৰে যে, এজন ব্যক্তিৰ প্ৰাণ গুচি যোৱাৰ পিছত তাৰ কিবা কৰাৰ ক্ষমতা থাকে। আকৌ যদি সি কবৰত গুচি যায় তেন্তে কেনেকৈ সি কিবা কৰাৰ ক্ষমতা সংৰক্ষণ কৰে?

এই ধৰনৰ কথা সিহঁতেই বিশ্বাস কৰিব পাৰে অস্ততৰ ক্ষেত্ৰত যিহঁতৰ কোনো তুলনা নাই। অলীতো দূৰ কথা কোনো নবীৰ কবৰকো পূজা কৰা বৈধ নহয়। নবীৰ কবৰো পিছৰ কথা, জীৱিত থকাকালিন কোনো নবীৰ ইবাদত কৰা, অথবা তেওঁক দেৱতা গুণ কৰি পূজা কৰা অবৈধ। এইটো ইছলামত কঠোৰভাৱে নিষিদ্ধ। আল্লাহ তাআলা কৈছে :

مَا كَانَ لِيَسْرَ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ تُمْ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (79) وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (80). (آل عمران)

কোনো মানুহৰ বাবেই উচিত নহয় যে, আল্লাহে তেওঁক কিতাব, হিকমত ও নবুওৱাত দান কৰাৰ পিছত সি মানুহক কব, তোমালোক আল্লাহক এৰি মোৰ উপাসনাকাৰী হৈ যোৱা। বৰং সি কব, তোমালোক ৰাব্বানী(আল্লাহ ভক্ত) হোৱা। কিয়নো তোমালোকে কিতাবৰ শিক্ষা দিছিল আৰু সেইটো অধ্যয়ন কৰিছিল। আৰু তেওঁ তোমালোকক নিৰ্দেশ নকৰে যে, তোমালোক ফিৰিস্তা আৰু নবীসকলক প্ৰভু ৰূপে গ্ৰহণ কৰা। তোমালোক মুছলিম হোৱাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক কুফৰীৰ কৰাৰ নিৰ্দেশ দিবনে? (ছূৰা আলে ইমৰান, আয়াত ৭৯-৮০)

মুশ্বৰিকসকলৰ অৱস্থা : অতীত ও বৰ্তমান

মিহঁতে কবৰ মাজাৰ আদি পূজা কৰে সিহঁতে কয় যে, মুশ্বৰিকহঁতে মূৰ্তি পূজা কৰে। আমিতো মূৰ্তি পূজা নকৰো। আমি আমাৰ পীৰ দৰবেশসকলৰ মাজাৰ জিয়া ৰত কৰোঁ। এওঁলোকৰ ইবাদত বা পূজা নকৰোঁ। সিহঁতৰ অহীলাৰে আল্লাহৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যেন আল্লাহ তাআলাই সিহঁতৰ সন্মানৰ খাতিৰত আমালোকৰ দুআ-প্ৰাৰ্থনা কবুল কৰে। এইটো কোনো ইবাদত নহয়। এওঁলোকক আমি কওঁ, মৃত ব্যক্তিৰ ওচৰত সাহায্য ও বৰকত কামনা কৰা দৰাচলতে তেওঁৰ ওচৰত দুআ কৰাৰ অন্তৰ্ভুক্ত। যেনে ইছলামপূৰ্ব অস্তিত্ব যুগ ত পৌত্তলিক সকলে মূৰ্তিৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। গতিকে অস্তিত্ব যুগৰ মূৰ্তি পূজা আৰু বৰ্তমান যুগৰ কবৰ পূজাৰ মাজত কোনো পৰ্থক্য নাই। হে দুয়োটা কৰ্ম লক্ষ্য উদ্দেশ্যৰ ফালেৰে এক ও অভিন্ন। যেতিয়া অস্তিত্ব যুগৰ মুশ্বৰিকসকলক কোৱা হল তোমালোক কিয় এই মূৰ্তিসমূহৰ ইবাদত কৰা? সিহঁতেতো একো কৰিবলৈ ক্ষমতা নাৰাখে। তেতিয়া সিহঁত ইবাদতৰ বিষয়টো অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু কৈছিল:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ. (الزمر : 3)

আমি এওঁলোকৰ ইবাদত নকৰোঁ, কিন্তু এই বাবে যে এওঁলোক আমাক আল্লাহৰ নৈকট্য লাভ কৰাই দিব। (ছুৰা যুমাৰ, আয়াত ৩)

ঠিক এইদৰে আমাৰ সমাজৰ কবৰপূজাৰী সকলেও কয় যে, আমি কবৰত শুই থকা অলীৰ ইবাদত নকৰোঁ। তাৰ ওচৰত দুআ নকৰোঁ। আমাৰ উদ্দেশ্য কেৱল এই যে এওঁলোক আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰিয়। এওঁলোকৰ জৰিয়তে আল্লাহৰ অনুগ্রহ অৰ্জন কৰা যাব। এই অলীসকলক আমি আমাৰ আৰু আল্লাহ তাআলাৰ মাজত মাধ্যম বুলি গণ্য কৰোঁ।

গতিকে পৰিণামৰ ফালেৰে অস্তিত্ব যুগৰ মুশ্বৰিকসকলৰ মূৰ্তি পূজা আৰু বৰ্তমান যুগৰ মুছলমানসকলৰ কবৰ পূজা এক ও অভিন্ন। দুয়ো একেই ধৰনৰ স্বীৰ্ক।

মুহাম্মাত ভালপোৱাৰ ক্ষেত্ৰত স্বীৰ্ক

অন্তৰৰ একগ্ৰ ভালপোৱা ও শ্ৰদ্ধা আল্লাহ ব্যতীত আৰু কোনো সৃষ্টিয়ে পাব নোৱাৰে। এই নিৰ্ভেজাল শ্ৰদ্ধাপূৰ্ণ ভালপোৱা হল একধৰণৰ ইবাদত। যিহঁতে ভাৱে আমি এই কবৰৰ অলী ও বুয়ুৰ্গসকলক অত্যাধিক ভালপাওঁ, এওঁলোকক শ্ৰদ্ধা কৰোঁ, এওঁলোকক সন্মান কৰোঁ তেন্তে এইটোও এটা শ্বিৰ্ক। আৰু এই অতিৰিক্ত ভালপোৱা ও শ্ৰদ্ধাৰ কাৰণেই সিহঁত অলী-বুয়ুৰ্গসকলৰ কবৰত মান্নত কৰে, কবৰ প্ৰদক্ষিণ কৰে, কবৰ সু-সজ্জিত কৰে, কবৰত ওৰচ অনুষ্ঠান কৰে। কবৰবাসীৰ ওচৰত সিহঁত সাহায্য বিচাৰে, উদ্ধাৰ কামনা কৰে। যদি কবৰবাসীৰ প্ৰতি অতিমাত্ৰা সন্মান ও ভাল পোৱাৰা নাথাকিলেহেতেন, তেন্তে সিহঁত এইবোৰৰ এটাও নকৰিলেহেতেন। আৰু এই ধৰণৰ ভালপোৱা কেৱল আল্লাহ তাআলাৰ বাবেই নিবেদন কৰিব লাগে। আল্লাহ ব্যতীত আনৰ বাবে নিবেদন কৰা শ্বিৰ্ক।

আল্লাহ তাআলা কৈছে:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَمْنُوا أُشْدُّ حُبًّا لِلَّهِ. (البقرة : 165)

আৰু মানুহৰ মাজত এনেকুৱা কিছুমান মানুহ আছে, যিহঁতে আল্লাহৰ বাহিৰে আনক আল্লাহৰ সমকক্ষৰূপে গ্ৰহণ কৰে, আল্লাহক ভালপোৱাৰ দৰে সিহঁতকো ভালপায়। আৰু যিহঁতে ঈমান আনিছে, সিহঁত আল্লাহৰ ভালপোৱাত দৃঢ়তৰ। (ছূৰা আল বাকাৰা, আয়াত ১৬৫)

দৃঢ়তৰ, সচা আৰু সৰ্বক্ষণিক ভালপোৱা কেৱল একমাত্ৰ আল্লাহ তাআলাৰ প্ৰাপ্য। এইটো আনক নিবেদন কৰিলে শ্বিৰ্ক হৈ যাব। মুশ্বৰিক পৌতলিকসকলে সিহঁতৰ দেৱ-দেৱীসকলৰ বাবে এই ধৰণৰ ভালপোৱা পোষণ কৰে।

আল্লাহ মানুহৰ অতি ওচৰত। মানুহে আল্লাহৰ ওচৰত তাৰ প্ৰাৰ্থনা পৌঁচাবলৈ মাধ্যম বা অ ছীলা বিচাৰে। কিন্তু কিয়? আল্লাহ তাআলা কি মানুহৰ পৰা অতি আতঁৰত? আৰু মাজাৰত শই খকা সেই সকল পীৰ অলী মানুহৰ ওচৰত আল্লাহতকৈ অতি নিকটনে? কেতিয়াও নহয়। এজন

ব্যক্তি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে তেতিয়া সকলোতকৈ আগত সেইটো প্ৰত্যক্ষভাৱে আল্লাহৰ ওচৰত পৌঁছি যায়। পৱিত্ৰ কোৰআনত আল্লাহ তাআলা নিজে ই কৈছে:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ. (البقرة : 186)

আবু যেতিয়া মোৰ বান্দাসকলে তোমাক মোৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰিব , (কোৱা) নিশ্চয় মই অতি সন্নিহিত মই প্ৰাৰ্থনাকাৰীৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিওঁ যেতিয়া সি মোক প্ৰাৰ্থনা কৰে এতেকে সিহঁত যেন মোৰ আহবানত উত্তৰ দিয়ে আবু মোৰ প্ৰতি ঈমান আনে। সম্ভৱত সিহঁত সঠিক পথত চলিব। (ছূৰা বাকাৰা, আয়াত ১৮৬)

মানুহে প্ৰত্যক্ষভাৱে কোনো মাধ্যমবিহীন আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত তাৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা নিবেদন কৰিব। এইটোৱেই ইছলামৰ এটা বৈশিষ্ট্য ও মহান শিক্ষা। আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত দুআ-প্ৰাৰ্থনা কৰাত কোনো ধৰণৰ মাধ্যম গ্ৰহণ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

দুআ-প্ৰাৰ্থনাত মাধ্যম বা অ ছীলা গ্ৰহণ কৰা এক ধৰণৰ বিজাতীয় বিষয়। হিন্দু বৌদ্ধ খৃষ্টানসহ আন আন ধৰ্মৰ লোকসকলে আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মূৰ্তি, পাদ্ৰী আৰু ধৰ্মযাজকসকলক মাধ্যম হিচাবে গ্ৰহণ কৰে। এই দিশৰ বিবেচনাত এইটো এটা কুফৰী সংস্কৃতি, যিটো কোনো মুছলমানে অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰে।

দুআ-প্ৰাৰ্থনাত আল্লাহৰ ওচৰত গ্ৰহণযোগ্য সংকৰ্মসমূহক অছীলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব পাৰি। তেনেকৈ আল্লাহ ৰাক্বুল আলামীনৰ নামসমূহ অ ছীলা হিচাপে লোৱাৰ বাবে পৱিত্ৰ কোৰআনত নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। আল্লাহ তাআলা কৈছে:

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِقُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. (الأعراف : 180)

আবু আল্লাহৰ বাবেই হৈছে সুন্দৰতম নামসমূহ। এতেকে তোমালোক তেওঁক সেই নামবোৰৰ দ্বাৰাই মাতা। আবু সিহঁতক বৰ্জন কৰা যিহঁতে তেওঁৰ নামবোৰ বিকৃতি ঘটায়। সিহঁতে যি কৰিছে অনতিপলমে সিহঁতক সিহঁতৰ প্ৰতিফল দিয়া হব। (ছুৰা আল আৰাফ, আয়াত ১৮০)

অৱশেষত কওঁ, যিহঁতে এই ধৰনৰ অন্যান্য অ ছীলা গ্ৰহণৰ মাধ্যমত শ্বিৰ্কত লিপ্ত হৈছে সিহঁত উভতি আহক। আমাৰ দায়িত্ব কেৱল সত্য বিষয়টো আপোনালৈ পোঁছাই দিয়া। ঐবোৰ অ ছীলা নি:সন্দেহে শ্বিৰ্ক। আবু শ্বিৰ্ক এনে এক মহ-পাপ যিটো আল্লাহ কেতিয়াও ক্ষমা নকৰিব। যিয়ে এই শ্বিৰ্কত লিপ্ত হব জাহান্নামেই হব তাৰ ঠিকনা। আল্লাহ তাআলা কৈছে:

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ. (المائدة : 72)

নিশ্চয় যিয়ে আল্লাহৰ লগত অংশী স্হাপন কৰে তাৰ ওপৰত আল্লাহ জান্নাত হাৰাম কৰি দিছে আবু তাৰ ঠিকনা হব জাহান্নাম। আবু অন্যান্যকাৰীসকলৰ বাবে কোনো সাহায্যকাৰী নাই। (ছুৰা মায়িদা, আয়াত ৭২)

গতিকে আমাৰ বাবে একান্ত কৰ্তব্য হল, আমাৰ সকলো ইবাদত-বন্দেগী, দুআ-প্ৰাৰ্থনা নিৰ্ভেজালভাৱে একমাত্ৰ এক আল্লাহ তাআলাৰ বাবে নিবেদন কৰা। তেওঁ যি কৰিবলৈ কৈছে আমি সেইটোৱে কৰিম। আমি নিজে একো উদ্ভাৱন নকৰোঁ। তেওঁৰ ৰাছুল চল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম আমাক যেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকাইছে আমি ঠিক সেইভাৱেই প্ৰাৰ্থনা কৰিম। তেওঁ যেনেকৈ অ ছীলা গ্ৰহণ অনুমোদন কৰিছে, আমি সেইদৰে অ ছীলা গ্ৰহণ কৰিম। ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম হলে আমি ইছলামৰ পৰা আঁতৰ হৈ যাম। গতিকে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠেই আমাৰ কৰ্তব্য হব কোৰআন ও ছহীহ হাদীছ অনুসৰণ কৰা। যদি আমি এ নেকৈ জীৱন-যাপন কৰোঁ তেন্তে পৃথিবীতো কল্যাণ আ ৰু পৰকালত চিৰস্বাস্থী সুখ ও সফলতা লাভ কৰিব পাৰিম। অন্যথা, উভয়

জগতত আমি ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ যাম। আল্লাহ ৰাৰুুল আলামীন আমক সকলেকে
শ্বিৰ্কৰ পৰা হিফাজত কৰক। আ-মীন!

সমাপ্ত

১০/ ০১/২০১৫

১০:৫৮ pm

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদি আৰব